

Prejudicinis klausimas

Ar 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos (89/104/EEB) valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti ⁽¹⁾ (toliau — Prekių ženklų direktyva) 10 straipsnio 1 dalį ir 12 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad prekių ženklas yra faktiškai naudojamas, jei juo žymimos prekės (šiuo atveju gaivieji gėrimai), kurias prekių ženklo savininkas nemokamai dalina kitų jo platinamų prekių (šiuo atveju tekstilės gaminių) pirkėjams sudarius pirkimo pardavimo sutartį?

⁽¹⁾ OL L 40, p. 1.

2007 m. lapkričio 16 d. Philip Morris Products SA pateiktas apeliacinis skundas dėl 2007 m. rugsėjo 12 d. Pirmosios instancijos teismo (antroji kolegija) priimto sprendimo byloje T-140/06 Philip Morris Products prieš VRDT

(Byla C-497/07 P)

(2008/C 22/52)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: Philip Morris Products SA, atstovaujama advokatų T. van Innis ir C. S. Moreau

Kita proceso šalis: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)

Ieškovės reikalavimai

- Panaikinti ginčijamą sprendimą.
- Priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Savo apeliaciniame skunde apeliante teigia, kad Pirmosios instancijos teismas pažeidė 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo ⁽¹⁾ 4 straipsnį ir 7 straipsnio 1 dalies b punktą. Pirmuoju kaltinimu ji kaltina Pirmosios instancijos teismą savo įvertinimą grindus neigiama nuomone apie tą prekių ženklo rūšį, kuriai priklauso prašomas įregistruoti prekės ženklas. Nusprendamas, kad vartotojai neturi įpročio daryti prielaidą dėl prekių kilmės atsižvelgdami į jų ar jų pakuotės formą, Pirmosios instancijos teismas ėmėsi konstatuoti faktus neturėdamas jokio mokslinio pagrindo ir iškraipė žmogui būdingą bendrą ženklų ir konkrečiai formos supratimą.

Apeliante Pirmosios instancijos teismą taip pat kaltina atlikus klaidingą teisinį vertinimą to, kaip prekės ženklą supranta suinteresuotoji visuomenė. Ši klaida buvo padaryta dėl to, kad Pirmosios instancijos teismas, pirma, prekės ženklo naudojimą įsivaizdavo tik jį vaizduojant ant cigarečių pakelio tuo tarpu kai tam tikros prekės pakuotės forma visuomenei gali būti pristatyta daugeliu kitų būdų, pavyzdžiui, reklaminėje medžiagoje naudojant jos grafinį ar trimatį atvaizdą. Antra, vertinimo klaida buvo padaryta ir dėl to, kad Pirmosios instancijos teismas prekės ženklo sąvoką susiaurino iki tos jo dalies, kurią suvokia potencialus pirkėjas prieš pat ją pirkdamas, nors prekės ženklu suinteresuotąją visuomenę sudaro visi tie, kurie gali su juo susidurti jį įprastai naudojant, kas gali apimti ir produkto reklamą prieš jį išsigyjant, o taip pat produkto naudojimą ar vartojimą jau jį išsigijus.

Trečia, paskutiniu kaltinimu apeliante teigia, kad ginčijamo sprendimo motyvai buvo prieštaringi.

⁽¹⁾ OL 1994, L 11, p. 1.

2007 m. lapkričio 16 d. Aceites del Sur-Coosur, S.A., buvusios Aceites del Sur, S.A. pateiktas apeliacinis skundas dėl 2007 m. rugsėjo 12 d. Pirmosios instancijos teismo (pirmoji kolegija) sprendimo priimto byloje T-363/04 Koipe Corporación, S.L. prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

(Byla C-498/07)

(2008/C 22/53)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Apeliante: Aceites del Sur-Coosur, S.A., buvusi Aceites del Sur, S.A., atstovaujama advokato J.-M. Otero Lastres

Kitos proceso šalys: Koipe Corporación, S.L. ir Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

Apeliantės reikalavimai

- Pripažinti, kad apeliacinis skundas dėl 2007 m. rugsėjo 12 d. Pirmosios instancijos teismo (pirmoji kolegija) sprendimo byloje T-363/04 dėl Bendrijos teisės pažeidimo paduotas laikantis terminų ir formos reikalavimų.
- Pagal Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnį ir Procedūros reglamento 113 straipsnį skundą patenkinti ir todėl visiškai panaikinti minėtą Pirmosios instancijos teismo sprendimą.

- Bylą išspręsti galutinai, jei tai leidžia bylos būklė.
- Subsidiariai, bylą perduoti Pirmosios instancijos teismui sprendimui priimti pagal Teisingumo Teismo nurodymus ir, jei būtina, nurodyti panaikinto sprendimo pasekmes, kurios bylos šalims laikytinos galutinėmis, pagal Procedūros reglamento 112 straipsnį bylinėjimosi išlaidas priteisiant iš ieškovės pirmojoje instancijoje ir atsakovės apeliaciniame procese.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliacinis skundas dėl 2007 m. rugsėjo 12 d. Pirmosios instancijos teismo (pirmoji kolegija) sprendimo iš esmės grindžiamas dviem toliau išdėstytais motyvais:

1. Reglamento Nr. 40/94 (1) 8 straipsnio 1 dalies ir 2 dalies a, i ir ii punktų pažeidimas

Skundžiamame sprendime Bendrijos teisė pirmiausia pažeista nusprendus, kad „nesvarbus“ yra klausimas, kurie iš prekių ženklų, kuriais „Carbonell“ rėmėsi prieštaraudama paraiškai registruoti prekių ženklą „La Española“ Nr. 236588, gali būti laikomi „ankstesniais“.

Taikant Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalį ir 2 dalies a, i ir ii punktus skundžiamame sprendime nebuvo galima remtis *Koipe* prekių ženklu „Carbonell“ Nr. 338681, nes šis Bendrijos įregistravimas nėra ankstesnis prekių ženklas Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto prasme. Taip darant vieninteliais *Koipe* prekių ženklais, kuriais buvo galima remtis prieštaraujant paraiškai dėl Bendrijos prekių ženklo „La Española“ Nr. 236588, laikytini Ispanijoje registruoti prekių ženklai „Carbonell“ Nr. 994364, Nr. 1238745, Nr. 1698613.

Taip apibrėžiant ankstesnius prekių ženklus, kuriais galima remtis prieštaraujant paraiškai įregistruoti Bendrijos prekių ženklą „La Española“ Nr. 236588, susiduriama su Ispanijos teritorijoje 8 straipsnio 1 dalies b punkto prasme saugomais ženklais. Tai reiškia, kad galimybės supainioti tarp prekių ženklo „La Española“ Nr. 236588 ir ankstesnių prieštaraujančių *Koipe* prekių ženklų egzistavimas turi būti nagrinėjamas tik Ispanijos visuomenės atžvilgiu, nes ankstesni *Koipe* prekių ženklai saugomi būtent ten, o ne visoje Bendrijos teritorijoje, kadangi ankstesniu nelaikytinas joks Bendrijos prekių ženklas.

2. Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas

Kaip žinia, Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktas reglamentuoja atsisakymą registruoti Bendrijos prekių ženklą dėl galimybės supainioti prekių ženklą, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, ir vieną ar daugiau ankstesnių prekių ženklų. Skundžiamas sprendimas pažeidė šią nuostatą dėl dviejų tolesnių priežasčių:

Pirma dalis

Prekių ženklų, kuriais buvo remiamasi prieš prekių ženklo „La Española“ Nr. 236588 įregistravimą, netinkamo apibrėžimo pasekmės.

Pirmas mūsų nurodomas Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas grindžiamas netinkamu „ankstesnių“ prekių ženklų, kuriais remiamasi prieš prašymą įregistruoti Bendrijos prekių ženklą, apibrėžimu ir tuo, kaip šis netinkamas apibrėžimas paveikė 8 straipsnio 1 dalies b punkto taikymą skundžiamame sprendime šioje byloje.

Iš visų argumentų, kuriais remiamasi šioje pirmoje dalyje galima padaryti išvadą, kad skundžiamas sprendimas pažeidė Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktą, nes:

- ankstesniais prekių ženklais, kuriais galima remtis, laikė ne vien Ispanijos prekių ženklus Nr. 994364, Nr. 1238745, Nr. 1698613;
- iš prekių ženklų, kuriais galima remtis, aiškiai nepašalino vėlesnio prekių ženklo „Carbonell“ Nr. 338681;
- dėl dviejų ankstesnių teiginių aiškiai neapibrėžė „teritorijos, kurioje ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas“; kadangi ankstesni prekių ženklai buvo tik Ispanijos, atitinkama visuomene laikytini Ispanijos alyvuogių aliejaus vartotojai;
- nors kai kuriuose jo motyvuose nurodoma „Ispanijos alyvuogių aliejaus rinka“, jis šį kriterijų taikė tik iš dalies ir ribotai, nes į jį atsižvelgė tik vertindamas nagrinėjamų prekių ženklų vaizdinių elementų skiriamuosius požymius;
- todėl jis neatsižvelgė į šį kriterijų nei vertindamas ženklų panašumo visumą (nes nieko nenurodė dėl „Ispanijos alyvuogių aliejaus rinkos“, pavyzdžiui, vertindamas nagrinėjamų prekių ženklų žodinių elementų skiriamuosius požymius), nei vertindamas kitus šiuo atveju svarbius kriterijus, pasisakant dėl galimybės supainioti nagrinėjamus ženklus egzistavimo.

Antra dalis

Prekių ženklų, kuriais buvo remiamasi netinkamo apibrėžimo pasekmės teritorijos, kurioje ankstesnis prekių ženklas yra saugomas, atžvilgiu. Galimybės suklaidinti įvertinimo kriterijų klaidingas nustatymas ir vėlesnis neteisingas įvertinimas.

Argumentai, kuriais mes remiamės grįždami 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimą, kuriuo motyvuojame šią *antrą dalį*, remiasi dviem pagrindais: pirmiausia, visuma pirmesnės motyvacijos dėl netinkamo „ankstesnių prekių ženklų“ apibrėžimo ir jo poveikiu „teritorijos, kurioje ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas“ kriterijui ir, antra, visų kriterijų, į kuriuos reikėjo atsižvelgti, siekiant nustatyti, ar egzistavo galimybė supainioti tarp prašomo įregistruoti prekių ženklo „La Española“ Nr. 236588 ir ankstesnių Ispanijos prekių ženklų „Carbonell“ Nr. 994364, Nr. 1238745, Nr. 1698613, klaidingu nustatymu ir vėlesniu neteisingu įvertinimu.

Apeliantės nuomonė dėl to, kad skundžiamas sprendimas pažeidė 8 straipsnio 1 dalies b punktą, jį netinkamai taikydamas, grindžiama tuo, kad:

- Skundžiamame sprendime ženklai buvo nagrinėjami ne „visapusiškai vertinant“ ir remiantis „bendru išpūdžiu“, bet atskirai ir vieną po kito, taigi „analitiškai“ vertinant nagrinėjamų prekių ženklų elementus, todėl buvo pažeistas 8 straipsnio 1 dalies b punktas ir jį aiškinanti Bendrijos teismų praktika.

Pirmiausia skundžiamame sprendime nepadaryta tai, kas buvo privaloma t. y. atitinkami prekių ženklai nenagrinėti „visapusiškai vertinant“ ir remiantis „bendru išpūdžiu“. Skundžiamame sprendime nuo pradžių vadovaujama analitiniu metodu ir atskirai ir vienas po kito nagrinėjami, pirma, vaizdiniai elementai (75-87 punktai) ir, antra, žodiniai elementai (88-93 punktai), lemiamą reikšmę suteikiant vaizdiniams elementams, o žodiniams elementams nesuteikiant jokios net menkiausios svarbos. Nors skundžiamame sprendime minimas visapusiško vertinimo ir bendro išpūdžio kriterijus (99 punktas), teisėtumui nepakanka paminėti ir pakartoti teisės praktikos kriterijų, o jo reikia laikytis ir teisingai taikyti. Skundžiamame sprendime taip nėra. Vertinant prekių ženklų panašumą, visapusiško vertinimo ir bendro išpūdžio kriterijus skundžiamame sprendime nėra taikomas kaip pirmas ir pagrindinis, bet laikomasi analitinio požiūrio, pirma, išskiriant ženklų vaizdinius ir žodinius elementus ir, antra, atskirai vertinant pirmiausia du nagrinėjamų ženklų vaizdinius elementus, o po to žodinį elementą „La Española“, nepateikiant jokios nuorodos į kitą žodinį nagrinėjamų ženklų elementą — „Carbonell“ pavardę.

Be to, skundžiamame sprendime taip pat pažeistas 8 straipsnio 1 dalies b punktas, nes neįvertinti du šiuo atveju svarbūs kriterijai, tai yra ankstesnis bendras egzistavimas ilgą laiką ir žinomumas, kurie buvo labai svarbūs vertinant prašomo įregistruoti prekių ženklo „La Española“ Nr. 236588 ir ankstesnių Ispanijos prekių ženklų „Carbonell“ supainiojimo galimybę.

- Paprasto Ispanijos alyvuogių aliejaus vartotojo suvokimas ir tariamas nagrinėjamų ženklų supainiojimo pavojus.

Bendrijos teismų praktikos apibrėžta paprasto vartotojo sąvoka skundžiamame sprendime minima, tačiau netaikoma, o paprasto Ispanijos alyvuogių aliejaus vartotojo sąvokai suteikiama reikšmė yra artimesnė Vokietijos teismų praktikos vartojamam paprasto, t. y. „neatsargaus ir neprotingo“, vartotojo modeliui nei Bendrijos teismų praktikos vartojamam — „paprasto pakankamai informuoto ir protingai pastabaus bei nuovokaus vartotojo“ (sprendimo *Lloyd* 26 punktas ir sprendimo *Picasso* 38 punktas) — modeliui. Neskaitant šios didelės klaidos, skundžiamame sprendime daroma ir kita ne mažesnė klaida atsižvelgiant į „mažiausią dėmesį, kurį visuo-

menė skiria alyvuogių aliejui“, o ne į dėmesį, kurį paprastai skiria pakankamai informuotas ir protingai pastabus bei nuovokus vidutinis Ispanijos vartotojas.

(¹) 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL 1994, L 11, p. 1).

2007 m. lapkričio 16 d. *Rechtbank van eerste aanleg te Brugge* (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *NV Beleggen, Risicokapitaal, Beheer prieš Belgische Staat*

(Byla C-499/07)

(2008/C 22/54)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *NV Beleggen, Risicokapitaal, Beheer*

Atsakovė: *Belgische Staat*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyvą 90/435/EEB dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms (¹), ypač jos 4 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad ji neleidžia valstybei narėi atleisti nuo mokesčio paskirstyto pelno, kurį šioje valstybėje įsteigta bendrovė gauna iš kitoje valstybėje narėje įsteigtos dukterinės bendrovės kitu būdu negu pastarąją likviduojant, pirmiausia visą paskirstytą pelną įskaičiuojant į apmokestinamąją vertę tam, kad tuomet būtų galima jo 95 % išskaičiuoti iš apmokestinamosios vertės, bet apribojant šio išskaitymo dydį mokesčių metų, kuriais buvo paskirstytas pelnas, pelnu (išskaičius tam tikras įstatyme išvardytas sumas) (WIB 1992 205 straipsnio 2 dalis kartu su KB/WIB 1992 77 straipsniu), ir taip neleisti susidaryti perkeltinam nuostoliui, jei mokesstinio laikotarpio pelnas yra mažesnis už minėtą paskirstytą pelną?